

Da Folketinget for 4 år siden ændrede pensionsvilkårene for borgmestre og rådmænd, lavede opsat pension og satte 60-års-grænsen, ønskede jeg samme vilkår for andre politikere på samme måde, altså også for ministre. Det har det indtil nu ikke kunnet lade sig gøre at få flertal for, og jeg havde håbet, at det foreliggende forslag kunne have banet vejen herfor. Det kan det ikke, har jeg konstateret, men jeg appellerer til, at vi får taget os sammen til at få ordnet det forhold. Udvalget for Forretningsordenen og Præsidiets må nu finde ud af på samme tid at ordne pensionsvilkårene for ministre på lignende måde, som vi gjorde det for borgmestre og rådmænd for 4 år siden, og gøre vederlag og ventepenge bedre, og det må også gerne gælde medlemmerne af Folketinget.

Jeg taler altså ikke om at forringe vilkår, men om at lave lighed og forbedringer for alle mennesker, for alle politikere, der på fuld tid deltager i det demokratiske arbejde.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

For det første glæder jeg mig over, at hr. Henning Grove på klædelig vis kommer til at fortale sig, når han her helt modsat af, hvad han ellers går rundt og prædiker, mener, at denne regering holder meget længe. Det synes jeg er en god fortællelse. Hvad hjertet er fuldt af, det løber munden over med.

Derudover vil jeg stadig sige, at alt det dér med penge og med pladser i salen er fuldstændig det samme som i dag bortset fra den ene ændring, at de ministre, der måtte vælge at gå ud af Folketinget, når de bliver ministre, kan vende tilbage, når de ikke er ministre længere, hvis deres mandat ikke forinden er blevet forkastet af vælgerne.

Det er den eneste ændring. Det betyder ikke, at salen bygges om. Det har det ikke gjort hidtil, så hvorfor skulle det gøre det nu?

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Min kollega hr. Peter Duetoft har allerede sagt, at CD har haft et standpunkt, der svarer til denne lov, allerede for 20 år siden. Nogle vil huske, at forhenværende grønlandsminister Tom Høyem ofte gjorde sig til talsmand for det.

Men lad os nu et øjeblik gå ind på den leg, som hr. Grove her leger om, at det er hjælp til et enkelt lille parti. Så vil jeg minde om det gamle ord, der siger, at den raske tror ikke den syge,

og den rige tror ikke den fattige, fordi de ikke forstår hinanden.

Det Konservative Folkeparti er i øjeblikket af en størrelsesorden, hvor de ikke har de problemer, men der er da ingen grund til at skjule, at der er forskel på problemerne for et regeringsparti, som er nogle ganske få, og det kunne jo også overgå De Konservative en skønne dag.

Jeg har da været medlem af dette Ting, da De Konservative var ti personer i Folketinget og endda blev decimeret til ni. I den situation er jeg sikker på, at hr. Grove ville have talt anderledes end i dag. For selvfølgelig gør det da en forskel, om man er fire, fem, seks eller syv, og de gode demokratiske traditioner, vi har i denne sal, tilsiger, at man tager hensyn til sådan noget, så både regeringsarbejdet og folketingsarbejdet kan blive maksimalt udført.

(Kort bemærkning).

Henning Grove (KF):

Til hr. Arne Melchior: Det er der taget hensyn til. Det er der gjort ved den hjælp, vi har stillet til rådighed for partierne, og dér er der i hvert fald taget specielle hensyn til de mindre partier.

Det her drejer sig om befolkningen, om, hvem befolkningen vælger til at repræsentere sig herinde. Her giver man en ekstra repræsentation af folkevalgte. Det gør man i kraft af, at man først har tre, der er valgt, som så træder ind og fortsætter i regeringen og arbejder, og så får man tre ekstra ind. Det er en kæmpe forskel.

Det er jo ikke det, man går til valg på. Man siger ikke: Nu skal jeg vælges, så går jeg ud igen, og så kan den næste komme ind. Dér snyder man vælgerbefolkningen i allerhøjeste grad. Vælgerne forventer, når de stemmer på et af partierne – det kan være et stort, det kan være et lille – at man så gør det arbejde, man bliver valgt til, og ikke noget helt andet.

Dér er forskellen i allerhøjeste grad.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg skal bare belyse dette punkt lidt yderligere.

Det er da klart, at hvis vælgerne har foretrukket én kandidat og vedkommende så forsvinder ud af billedet, ville det være uheldigt. Det er også noget, vi har oplevet i flere partier igennem årene.

Men det er der jo ikke tale om. Ifølge grundlovens § 3 er den lovgivende magt hos regering og Folketing i forening. Altså vil den person, der er valgt, fortsat være en del af den lovgivende